

[Jørgen Estrup]

Men det er selvfølgelig også klart, at vi har indgået et finanslovforlig for 1992 og er nødt til at leve op til det. Jeg kan ikke på nuværende tidspunkt bedømme de provenumæssige konsekvenser for 1992, men det er klart, at fra radikal side må vi tage det forbehold, at vi ikke kan forpligte os i 1992, hvis der bliver provenumæssige konsekvenser. Men vi står naturligvis frit fra den 1. januar 1993.

Kim Behnke (FP):

Vi har med interesse læst SF's forslag og er enige med SF i, at det sandsynligvis mere var udtryk for en teknisk fejl end en egentlig politisk markering, at vi ikke også fik denne del af renterne med, da vi sidst havde fat i lovgivningen.

Men vi har et principielt synspunkt. Vi mener, at når man indefryser ejendomsskatter og andre ydelser i pensionisters boliger, er det jo egentlig det samme som at lave en efterfølgende rentelepelse, så man efterlader nogle flere penge til arvingerne. Og spørgsmålet er, om SF mener, at det er formålstjenligt.

Imidlertid har vi som sagt med interesse læst SF's forslag, og vi er enige med SF i, at den asymmetri, der er opstået, er noget rod. Vi kan lige så godt have en lovgivning, der er let forståelig for alle parter, og derfor vil vi arbejde forholdsvis positivt for at få SF's forslag vedtaget.

Lysholm Christensen (KRF):

SF peger på et interessant problem, nemlig forskellen mellem renten på boligydelselån og lån til betaling af ejendomsskatter. Der er ingen logisk forklaring på forskellen, og årsagen til de forskellige rentesatser fortaber sig tilsyneladende også i det uviste. Der har jo tidligere været ens rentesatser på disse områder.

I Kristeligt Folkeparti er vi enige med SF i, at problemet bør løses, spørgsmålet er bare hvornår. Vi har jo indgået et finanslovforlig for 1992, og det har vi ikke noget ønske om at bryde for at finde de 30 mio. kr., der tilsyneladende skal til for at løse problemet. Vi er altså positive over for at finde en løsning på spørgsmålet, men det må vente til næste finansår.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu har jeg siddet og lyttet til diverse ordførers taler og ministerens tale, og på den baggrund vil jeg godt stille et spørgsmål. Betyder ministerens og de bemærkninger fra finanslovaftalepartierne, der er faldet her i dag, at der ikke – ej heller fra ministerens side – kan fremlægges forslag, der på nogen måde påvirker økonomien eller skaber øgede udgifter for 1992? Er det det, man kan udlede af de ord, der er faldet her i dag?

Pelle Voigt (SF):

Det kunne være dybt interessant at få besvaret fru Lissa Mathiasens spørgsmål, inden vi fortsætter debatten, men jeg vil da sige, at vi er glade for i SF, at alle partier i Folketinget tilsyneladende støtter forslaget.

Det er fremgået af debatten indtil nu, at der er tale om en juridisk, en lovgivningsmæssig forglemmelse fra Folketingets side, og at alle partier er enige i, at den skal rettes. Diskussionen går på, hvornår der er basis for at rette fejlen, hvornår der kan etableres budgetmæssig baggrund for det, og jeg må sige, at vi er ganske på linje med Socialdemokratiet, når vi er lidt uforstående over for det argument, at forglemmelsen ikke kan rettes inden for rammerne af den nuværende finanslovaftale. Hvis man ønsker det, er der altid mulighed for at foretage justeringer i begge retninger i aftaler af denne art, og vi har altså at gøre med en gruppe mennesker, som på grund af en lovteknisk forglemmelse bliver urimeligt behandlet. Og nu siger man så, at de skal behandles urimeligt endnu et års tid, for vi har faktisk glemt problemet, og vi kan ikke tage os sammen til at få det løst lige her og nu.

Jeg synes, at i situationer som denne skal vi være meget forsigtige med at anvende den helt generelle argumentation, som en række af ordførerne har anvendt. Vi ved, at den vil blive fraveget i en lang række sager senere hen, og derfor var det bedst, hvis man kunne få rettet loven til og få løst problemet allerede på nuværende tidspunkt, som SF foreslår. Hvis det ikke lader sig gøre, når vi har kigget på tingene i udvalget, må vi i det mindste sikre os, at forslaget kan blive vedtaget med en senere ikrafttrædelsesdato.

Men som sagt venter jeg med ret stor spænding på boligministerens svar på det spørgsmål, som fru Lissa Mathiasen stillede. Det er